



Duchowość ezoteryczna, związana z wiedzą tajemną (*okultyzmem*), przeznaczona jest dla osób, których poznanie Prawdy jest najwyższym pragnieniem. Prawdziwy bowiem ezoteryk (okultysta) stawia sobie za cel odpowiedź na najistotniejsze pytanie - kim jestem. Droga ezoteryczna, to droga samopoznania, droga wewnętrznej eksploracji, to wejście do labiryntu duszy, wyprawa po Święty Graal. To także często uciążliwe poszukiwania kamienia filozoficznego, który zamienia metale nieszlachetne w szlachetne. Droga duchowości ezoterycznej, okultystycznej, to w końcu Wielkie Dzieło.

Podejmuje się go człowiek, który w swoim wnętrzu posiada naturalną żądzę poznania prawd najistotniejszych, tego kim jesteśmy, dokąd zmierzamy, skąd przyszliśmy, jaki jest cel życia, czym jest Bóg, Kosmos, Człowiek. Często na drogę okultną wkraczają osoby wcześniej zakorzenione w religijnym myśleniu, będące wyznawcami jakiejś religii. Wówczas ich napędową siłą jest pragnienie poznania tajemnic boskich, poznanie samego Boga lub zjednoczenie się z nim, które wykracza poza zwykły religijny rytualizm.

Jeżeli nie posiadasz żądzę poznania Prawdy, jeżeli nie pragniesz zgłębiać boskich tajemnic, poznać Boga, poszukiwać odpowiedzi na pytanie "kim jestem", nie masz tak naprawdę czego szukać w **prawdziwej ezoteryce**. Jeżeli jesteś hobbystą i pasjonatem tajemnic, pragniesz duchowych rozrywek i wrażeń, relaksu podczas jogi czy medytacji, "duchowego spa", porad lub wróżb dotyczących interesów, relacji damsko-męskich, a może sam jesteś jedynie dostawcą takich usług, to wiedz, że daleko Ci do miana Okultysty lub Ezoteryka. Jesteś jedynie straganiarzem na ezoterycznym jarmarku. Być może jest to potrzebne, tak jak potrzebne są nowe gadżety, ogórki konserwowe, czy brukowana kostka do ogrodu. Ten tekst jednak pragnąłbym poświęcić prawdziwej ezoteryce i praktycznym podstawom okultystycznego rozwoju.

Omówię ją w punktach. Zacznę jednak od przestróg.

Przestrogi na drodze duchowości ezoterycznej

SEKTY i MISTRZOWIE. Wystrzegaj się wszelkich sekt i grup oraz mistrzów. Nie są oni potrzebni. Owszem, dawaj się zainspirować przez ludzi mądrych i szlachetnych, przyjmuj nauki

od ludzi świątłych, bierz przykład od osób pełnych duchowego zapału, ale nie daj się zniewolić. Idź drogą indywidualnego samowtajemniczenia. Zaufaj Bogu (Wyższej Jaźni), to On może Ciebie poprowadzić, nie potrzebujesz żadnych pośredników.

NARKOTYKI i HALUCYNOGENY. Droga duchowa, to nie droga poszukiwania mocnych wrażeń. Narkotyczne substancje nie są do niczego Ci potrzebne. Tak jak i wszystkie inne używki. Jesteś naturalnie wyposażony we wszystko co jest potrzebne do samopoznania. Tylko czysty umysł może się przemienić.

MOC EGO. W pewnym momencie możesz poczuć, a nawet zdobyć w jakiejś mierze olbrzymią moc i przewagę psychiczną nad innymi. Pamiętaj, że to pułapka. To istotne, byś nie wpadł w obsesję potęgi, byś nie stał się szalonym megalomanem, gdyż to automatycznie będzie oznaczało twój wielki upadek.

DZIWNE PRAKTYKI. Nie angażuj się w dziwaczne, podejrzone praktyki i rytuały. One także są zbędne na prawdziwej drodze duchowej. Prędzej przyniosą tobie szkody, niż faktyczną wiedzę duchową. Duchowość ezoteryczna niesie wiele zagrożeń, nie lękaj się, ale i nie daj się przez nic zniewolić. Zachowaj rozsądek.

ZANIEDBYWANIE OBOWIĄZKÓW. Duchowość nie może nas pochłonąć całkowicie. Raczej niewielu z nas może pozwolić sobie na oderwanie się od planu fizycznego. Jeżeli masz rodzinę, żonę, dzieci, jeżeli masz pracę, uczysz się, dbaj o to, wykonuj wszelkie obowiązki należycie. Nie może duchowość sprawić, że zaniedbasz te podstawowe sprawy zewnętrzne. Jedno nie przeszkadza drugiemu, wszystko musi mieć swoje miejsce. "Złoty środek" jest jedną z najlepszych i najbardziej praktycznych reguł.

Ezoteryczna i okultystyczna praktyka

1. INTENCJA I CEL

Właściwą intencją, celem podjęcia duchowej, ezoterycznej drogi jest **pragnienie samopoznania**

odpowiedzi na pytanie "kim jestem", a także żądza zgłębienia tajemnic boskich, poznania Boga lub, innymi słowy,

poznania Prawdy

, prawdy, która dotyczy podstawowych zagadnień - Boga, Człowieka i Kosmosu. Na pewnym etapie jednakże, jeśli podejmiesz się duchowej wyprawy, przekonasz się, że to *sama DROGA stanowi cel*

. Niektórzy adepci duchowi stawiają sobie cel nieco inny - osiągnięcie zbawienia albo stanu oświecenia, wzbicie się na jakiś duchowy poziom. Może i początkowo taki cel być słuszny, o ile w ramach tej pracy pojawi się praktyka samopoznania i chęć zgłębienia prawd. Z czasem takie osoby porzucają wymaginowane pragnienie bycia nieśmiertelnym herosem.

2. CECHY

Cechy, jakie powinny charakteryzować każdego adepta okultystycznej drogi, to:

- **odwaga**, ponieważ lęk jest naszym największym wrogiem i może w pełni hamować podejmowanie kolejnych kroków. Nie bój się, zaufaj, że Bóg Cię prowadzi, wiedz, że nic złego nie może Ci się przydarzyć. Nie lękaj się też tego, co powiedzą inni, jak zareagują najbliżsi, nie lękaj się nowej wiedzy, gdyż wiedza przynosić może jedynie wyzwolenie i zrozumienie, to brak wiedzy jest niewolą.

- **otwarty umysł** bez którego nie sposób wyzwolić się od skostniałych doktryn i wszelkich wpojonych schematów myślowych. Bądź otwarty niczym dziecko, które poznaje dopiero świat wokół. Nie odrzucaj absolutnie niczego, dopuszczaj każdą możliwość (nawet absurdalną, niezgodną z nauką i z rozumem) i badaj wszelkie możliwe perspektywy. Niechaj umysł będzie jak otwarta księga, jak czysta karta, chłonny. Jednocześnie zaś, niechaj wszystko bada i niczemu nie zawiera bezgranicznie.

- **wiara**. Bez wiary w to, że duchowa wyprawa ma sens, a Święty Graal/Kamień filozoficzny istnieje (czymkolwiek by był), nie można podążać drogą duchową. Bez wiary, gdy świadomość jest przebudzona, pozostaje jedynie marazm, niechęć i bezsensowność egzystencji.

- **silne ego**. Paradoksalnie, do wstąpienia na duchową ścieżkę niezbędne jest mocne "ja", silna, ukształtowana psychika. Niezależna od innych, nie skora do emocjonalnego rozbicia. Nie przypadkiem Jezus rozpoczął swoje Wielkie Dzieło w wieku około lat 30. Brak silnej osobowości może być wielką przeszkodą, podobnie jak niedojrzałość emocjonalna.

Zdarza się nawet, że osoby nieuksztaltowane, młode, słabe psychicznie pogrążają się w poważne problemy z uwagi na zainteresowanie okultyzmem i ezoteryką. Dlatego warto podejmować drogę stopniowo, małymi krokami, zgodnie z tym jak wewnętrznie czujemy.

3. PRZYGOTOWANIE INTELEKTUALNE

Bywają osoby proste, które posiadają różnego rodzaju zdolności i moce. Jasnowidze, uzdrowiciele, wróżbici. Jednak ich domeną nie jest duchowa wiedza, lecz wrodzona lub wyuczona zdolność. Są jak zdolni rzemieślnicy. Okultysta przypomina zaś inżyniera, niestrudzonego badacza, naukowca-eksperymentatora. Ścieżka *duchowości ezoterycznej* wymaga więc niewątpliwie intelektualnego przygotowania.

Dlatego zaleca się poszerzanie wszelkiego rodzaju wiedzy. Zarówno dotyczącej nauk przyrodniczych, jak i humanistycznych. Ezoteryk powinien mieć szeroką wiedzę na różne tematy. Dobrze gdy dysponuje ścisłym umysłem, zna i rozumie fundamentalne prawa przyrody, jest obeznany w historii, w zagadnieniach psychologicznych, filozofii. Pogłębianie wiedzy przez naukę świecką, czytanie publikacji popularno-naukowych i naukowych, zgłębianie praw natury jest istotnym elementem przygotowania okultystycznego.

Czytaj i zdobywaj wiedzę.

4. WYOBRAŹNIA I KREATYWNOŚĆ

Rozwijanie wyobraźni i mocy kreatywnych. Sam intelekt to zbyt mało. Można być bardzo inteligentnym, posiadać doskonałą zdolność do myślenia algorytmicznego i bystry umysł, ale gdy brakuje wrażliwości, myślenia intuicyjnego, ciężko kroczyć ścieżką duchową.

Wyobraźnię rozwijać mogą różnego rodzaju treningi, gry, czy zabawy. Także obcowanie z literaturą fantastyczną. Człowiek kroczący duchową ścieżką, prędzej czy później powinien wyzwolić w sobie moc twórczą. Zależnie od swych zdolności i wiedzy, dobrze jeśli chociaż hobbystycznie poświęci się jakiejś dziedzinie sztuki. Może to być malowanie, pisanie wierszy lub opowiadań, tworzenie grafiki, rzeźbienie, fotografia, muzyka i wszelkie inne aktywności

artystyczne.

Racjonalny umysł poszerzony o wrażliwość artystyczną jest doskonałym narzędziem poznania.

5. LEKTURA PISM DUCHOWYCH

Niezwykle istotne jest poznanie tzw. "świętych pism". W nich bowiem zawarta jest wiedza duchowa świata. Można powiedzieć, że oprócz własnego, wewnętrznego doświadczenia stanowią one główne źródło poznania, gdyż reprezentują doświadczenia największych mistyków, mędrców i filozofów. Są też świetną mapą ludzkiej świadomości, drogowskazami dla praktyka duchowej drogi. Dlatego warto rozpocząć swą ścieżkę od poznania duchowej spuścizny ludzkości.

Poniżej prezentuję umowny kanon lektur podstawowych dla adepta ezoterycznej ścieżki.

KANON LEKTUR OBOWIĄZKOWYCH DLA ADEPTA ŚCIEŻKI EZOTERYCZNEJ DUCHOWOŚCI

- **Biblia. Stary i Nowy Testament** - najważniejsza duchowa księga Tradycji Zachodu i Judaizmu (Pięcioksiąg w ST)
- **Bhagavad-Gita** - najcenniejsza księga hinduizmu (wybrane fragmenty [tutaj](#))
- **Tao Te - Ching** (zwana też Daodejing) - Laozi - podstawa taoistycznej myśli (wybrane fragmenty [tutaj](#))
- **Dhammapada** - klasyka buddyjska
- **Literatura gnostycka**: [Biblioteka z Nag Hammadi](#) (zwłaszcza [Ewangelia Tomasza](#)), [Hymn o Perle](#), [Poimandres](#)
- [Kybalion](#) - podstawa nauk hermetycznych
- **Rozmyślenia (do siebie samego)** - Marek Aureliusz, esencja nauk stoickich
- [Liber AL vel Legis \(Księga Prawa\)](#) - objawienie Nowego Eonu
- [Siedem Nauk dla Zmarłych](#) - C.G. Jung. Psychologia jungowska w formie gnostyckiego traktatu
- [Zaślubiny Nieba i Piekła](#) - W. Blake, niezwykle cenny tekst
- **Literatura piękna** - "Faust", "Boska komedia", "Raj utracony", "Odyseja", "Iliada", dzieła Szekspira i wiele innych wartościowych dramatów, a także powieści

- **Poezja** - jak najwięcej, zwłaszcza "poetów wyklętych", epoki romantyzmu, Młodej Polski, dekadentyzm, symbolizm, poeci starożytni
- Poznanie mitów i sag pogańskich - różne opracowania
- **Historia filozofii - W. Tatarkiewicz** lub inny podręcznik obejmujący całe spektrum idei filozoficznych
- **Historia wierzeń i idei religijnych - M. Eliade** lub inne opracowania dotyczące historii religii
- **Magia** - prace Eliphasa Leviego, Corneliusa Agrippy i Aleistera Crowleya
- **Okultyzm** - prace Bławatskiej, Rudolfa Steinera i Aleistera Crowleya
- Popularni mędracy, myśliciele i nauczyciele, z których pracami i nauczaniem warto się zapoznać: Carl G. Jung, Jiddu Krishnamurti, Osho, Alejandro Jodorowsky, Eckhart Tolle, Nisargadatta Maharaj, Ken Wilber
- Leksykon Symboli, Herder - przydatne narzędzie

6. MYŚLENIE SYMBOLICZNE

Lektura duchowych pism, rozbudowana wyobraźnia i otwarty umysł powinny pozwolić na osiągnięcie myślenia symbolicznego, które w naszej duchowej drodze jest niezwykle istotne. Należy bowiem uwolnić się od myślenia schematycznego, wpojonego przez wszechobecną indoktrynację, której podlegamy (kościół, szkoła, media). Ezoteryk czytając tekst, oglądając film, obserwując zjawiska przyrody i różne wydarzenia, obserwując ludzi i samego siebie, widzi więcej i na inny sposób. Zaczyna dostrzegać wzajemne powiązania, nowe konteksty, widzi też symbolicznie. Dostrzega ukrytą treść jaka kryje się pod płaszczem zwykłego, zmysłowego lub intelektualnego odbioru.

By rozwinąć tę umiejętność warto czytać duchowe teksty w sposób jak najbardziej symboliczny, starając się dociec ukrytych znaczeń i alegorii. Dobrym ćwiczeniem jest także wychwytywanie ukrytych treści w filmach, dziełach artystycznych, czy w wydarzeniach, które nas dotyczą.

7. UWAŻNA OBSERWACJA

Jedną z najistotniejszych duchowych praktyk jest uważna obserwacja. Nieustanne zaangażowanie się w proces wewnętrznego postrzegania. Rozwija się to samoczynnie na drodze wgłębiania się w siebie. Polega to na obserwowaniu własnych myśli, emocji, uzewnętrznienia się wobec samego siebie. Stajemy się zewnętrznym obserwatorem swoich własnych zachowań i myśli jakie do nas docierają. Możemy także dojść do takiego oderwania

się, że będziemy niejako z zewnątrz patrzeć na wydarzenia w których bierzemy udział, na dyskusje z ludźmi, sytuacje życiowe, relacje. Zachowanie uważności pozwala także na odczytywanie większej ilości informacji, odnajdywanie duchowych znaczeń. Staraj się czynić jak najwięcej rzeczy świadomie.

8. NIEWZRUSZONOŚĆ I OPANOWANIE

W życiu zdarzają się różne sytuacje, które podnoszą poziom emocji. Jedne nas denerwują, inne wzruszają. Są rzeczy radosne i bolesne. Adept okultystycznej ścieżki stara się być jak najbardziej niewzruszony wobec wszystkiego co się wydarza. Jest całkowicie opanowany. Żadna sytuacja nie może go wyprowadzić z równowagi. Jest to niezwykle istotna umiejętność. Staraj się zachować brak emocji w sytuacjach, które normalnie powodują stan wysokiego poruszenia. Nie zawsze będzie to oczywiście łatwe. Jednakże dzięki uważnej obserwacji, można uzewnętrznić się wobec swoich emocji, wtedy, gdy stracimy opanowanie. Niewzruszoność, tzw. bycie mimo, nie ma prowadzić oczywiście do znieczulicy. Nie o to w tej praktyce chodzi. Celem jest pełna kontrola, zaangażowanie świadomości, a przede wszystkim zaakceptowanie rzeczywistości takiej jaka jest, zrozumienie i poznanie. Wielki Mędrzec nie podlega rozpaczce i załamaniu, ani głupiej euforii radości. Jest ponad tym.

9. MEDYTACJA

Medytacja, kontemplacja są bardzo cennymi praktykami, które niewątpliwie warto stosować. Wyciszenie umysłu, brak myśli, bezruch. Początkowo istotne jest zachowanie bezruchu przez dłuższy czas, następnie odpowiednie oddychanie, potem koncentracja. Możesz skorzystać z powszechnie dostępnych opisów tej praktyki. Prawdziwa medytacja to bycie nieporuszonym wewnątrz huraganu. Bycie biernym obserwatorem. Nie chodzi o to, by sobie pomedytować od godziny 16 do 17 w środy i piątki dla lepszego samopoczucia. Celem jest bycie pogrążonym w medytacji. Wykonywanie normalnych czynności przy jednoczesnym medytowaniu. Oczywiście można rozpocząć od jakiś form regularnej, zdyscyplinowanej praktyki.

Dobrze wyjaśnia to Osho:

10. SNY

Przez sny przemawia Nieświadomość, nasze wewnętrzne Królestwo Boże. Sny są sygnałami, informacjami ubranymi w formę jaką może przyjąć umysł. Wiele ze snów odnosi się do naszych lęków, kompleksów, pragnień. Duże znaczenie w snach ma seksualność. Wszystko to jednak składa się na bogaty zasób informacji na temat duchowego życia człowieka, tego co dzieje się w jego wnętrzu, co jaźń przerabia nieświadomie. Sny stanowią więc niezwykle cenny obiekt samopoznania. Analizowanie własnych snów może nas doprowadzić do wielkiej wiedzy o nas samych. Warto zapisywać własne sny, opowiadać o nich bliskiej osobie, dzięki czemu łatwiej będzie nam zapamiętywać je każdej nocy.

Pamiętając i analizując swoje sny zauważysz, że odpowiadają Twojej duchowej drodze, że dzięki nim możesz zdobyć dobre wskazówki, zrozumieć swoje lęki, kompleksy.

Istotne jest, byś starał się je odbierać przez swój wewnętrzny pryzmat. Większość osób, zdarzeń, zjawisk, miejsc będących w twoich snach reprezentują aspekty Twojej duszy/psychiki. Musisz jedynie odkryć co konkretnie oznaczają. Przydatna do tego będzie wiedza na temat symboli, można korzystać z poważnych, najlepiej psychologicznych opracowań snów, a także wypracować swoje własne metody.

11. MAGIA, JOGA, TAROT, ASTROLOGIA, GEMATRIA i inne praktyki duchowe

Duchowość "oferuje" wiele praktyk, które mogą służyć samopoznaniu i duchowej przemianie. Cenne mogą być praktyki magiczne, praca z tarotem, praca z liczbami (gematria), joga, astrologia i wszelkie inne.

Każda jednak z tych praktyk ma o tyle wartość na duchowej drodze, o ile jest narzędziem twego samopoznania i rozwoju. Dla przykładu, rytuały magiczne mogą służyć autentycznej przemianie ducha i woli, a mogą być bezsensownymi praktykami, które szkodzą magowi lub jego otoczeniu, tym samym sprowadzając duszę do upadku i samozniszczenia, a nawet obłąd. Tarot może służyć pogłębianiu zrozumienia i znaczeń, a może być tylko narzędziem zarobku.

Wszystko należy stosować z umiarem i z zachowaniem rozsądku, cały czas mając na uwadze cel i intencję, którą omówiliśmy na początku. Praktyki duchowe mogą prowadzić do obsesji.

Duchowość ezoteryczna - podstawy praktyki rozwoju okultystycznego

Napisany przez Cyprian Sajna
03 sierpnia 2013

Jeśli maniakalnie poszukujesz związków liczbowych, daj już sobie spokój z gematrią. Jeśli każdy dzień musisz zacząć od wyciągnięcia tarotowej karty, a każdą najbanalniejszą rzecz konsultujesz z ich wyrocznią, zastanów się nad sobą, to obsesja. Jeśli odprawiasz jakieś szemrane rytuały magiczne, by zaspokajać swe żądze lub z pragnienia zemsty, nic nie zyskasz, zgubisz samego siebie. Niejeden już odebrał sobie życie lub znalazł się w psychiatryku z powodu obsesyjnej duchowości.

"Wszystko próbuj, lecz nie wszystko jest pożyteczne" to dewiza adepta duchowej ścieżki.

"Nie lękaj się wcale; nie lękaj się ni ludzi, ni Losu, ni bogów, ni niczego innego. Nie lękaj się pieniędzy, ni śmiechu ludu głupiego, ni żadnej innej mocy w niebie, na ziemi lub pod nią." (AL III:17)